

Olv.: Iz 50,5-9a – Jak 2,14-18 – Mk 8,27-35
Péter vallomása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket!

Az ember áhítozik mindig a békére! A kérdés csak az, hogy az ember szerezhet-e békét akár önmagának, akár a másik embernek? Isten ránk bízta az életet, a magunk életét, az egymással való közös életünket! Valamiképpen Istennel való kapcsolatunk révén békességre juthatunk, valamilyenfajta elfogadottságra, el tudjuk fogadni a magunk életét, egymás életét.

***Közös ügyről van szó!
Annyi békénk lesz, amennyi áldozatkészség van bennünk!
A békének ára van!***

A békét nem a fegyverek árában mérik! A világ azt gondolja, hogy fegyverekre kell költeni minél többet és áhítozik a béke után, mert békétlenség uralkodik. A béke ára a mi áldozatkészségünk!

***Kérjük a jó Isten segítségét, hogy legyen ehhez elegendő erőnk!
Isten segít!***

Szentbeszéd

„Ti kinek tartotok Engem?”

Kedves Testvérek!

A kérdés ma nekünk szól nem általában a világnak, a világ fiainak! Nem azoknak szól a kérdés, akik Jézus tanításáról jó esetben talán könyvekből tudnak valamit, ha éppen van érdeklődésük. Vagy talán csak az ítéleteikben fogalmaznak meg valamit Jézussal, a kereszténységgel kapcsolatosan. A kérdés nekünk szól! Akkor Jézus azoknak tette föl a kérdést, akik őt hallgatták. De a legfőbb kérdés az övéihez szólt! De ti kinek tartotok Engem? Ez szólt annak a kicsiny magnak, amely Jézushoz legközelebb volt! Ma Európában a kereszténység egy kicsiny mag. Templomainkban is csak aprócska magocska gyűlik össze. Ide jutott Európa! ***A kérdés nekünk szól: ti kinek tartotok Engem?*** A szívünk mélyén talán mi megnyugszunk, mert valahogy úgy gondoljuk, hogy mi Jézushoz tartozunk.

Az elmúlt napokban hallottam ***a miniszterelnök úrtól***, - aki a nemzetünkre váró nagy feladatokról beszélt, - hogy amikor a mi értékeinket valamiképpen meg akarjuk menteni, akkor mindnyájunknak értékek ezek, amiket keresztény értékeknek mondunk? Legnagyobb gondunk az, hogy akik magukat pozitív gondolkodásúnak tartják, azok is az életvitelükben valójában pogányok!

Száz évvel ezelőtt egy ***indiai buddhista filozófus***, - aki itt járt annak idején Európában, - fogalmazott meg egy nagyon fájdalmas gondolatot. Azt mondta: az európai keresztények olyanok, mint a folyó alján tovaördülő kavics, kő, amely kívülről nedves, belülről száraz. Nem járta át a keresztényeket - akik magukat kereszténynek mondják, - igazából a kereszténység!

„Ti kinek tartotok Engem?” – teszi fel Jézus a kérdést

Ez sok szempontból nagyon is aktuális kérdés, mert úgy ítélem meg, hogy a napi történések figyelmeztethetnének mindenkit arra, hogy a 24-dik órában vagyunk. Az életünkben 23 órát már elfogyasztottunk, az utolsó óra lehetőségei állnak előttünk! A mai vasárnap rendkívül fontos üzenetet küld nekünk. Jézus **a pogányok Galileájában** tanította a népet, nem a zsidó hitű zsidóságnak hirdette mindenekelőtt az igazságokat, hanem a pogányok Galileájában kezdte térítő munkáját. Azon a vidéken Krisztus idejében nagyon sokan hátat fordítottak a zsidó hitnek. Jézus sok csodát tett. Márk 8. fejezetéből olvastuk a mai evangéliumot, az előző fejezetekben Jézus galileai működéséről számol be, ahol rengeteg csodát tett, tódultak hozzá az emberek. Hatalmas tömeg hallgatta, hiszen **Csodatévővel találkoztak**.

Jézus körül ott volt a picinyke mag, az apostolok kicsiny közössége is, akik mindennek tanúi voltak. Jézus, amikor fölterítette a kérdést ennek a hatalmas néptömegnek, hogy ti mit gondoltok rólam, akkor hallottuk a válaszokat, valamit mindenki gondolt róla! Valami mocorgott a szívükben: Ő az, akinek el kell jönnie, hiszen kenyeret ad, kenyeret szaporított, az a Valaki, aki gyógyított bénát, vakot, sántát!

A néptömeg válasza: igen, Ő az akire várunk!

Jézusnak ez a válasz fájdalmas volt!

Szinte semmit nem sejtettek meg az Ő titkából!

Emberi módon, földhöz ragadt módon gondolkodtak Róla!

Magunk számára így állítsuk fel ezt a központi kérdését:

ahogy vélekedünk, ahogy értékeljük Jézust,

az megfelel az önértékelésünknek!

Jézus értékelése megmutatja az ember önértékelését!

A néptömeg nem ismerte fel Jézust! Ezzel kimondták a maguk e világi igazságát! Úgy gondolták, hogy ilyen földi jótevőre van szükségük, aki gyógyít minket, enni ad nekünk. Minél kevesebb erőfeszítést kell tennie az embernek!

Péter válasza: „Te vagy a Messiás!”

Jézus az apostolokat is kérdezte: de ti kinek tartotok Engem? Péter válaszolt: „Te vagy a Messiás!” Messiás görögül a Krisztus, magyarul a Fölkent! A királyokat szokták fölkenni, akiket megbíznak a nép szolgálatával. Jézus, a Messiás, a Krisztus, a Fölkent! Péter ezt mondja ki a vallomással! Ez azt jelenti, hogy Péter valamit sejt Jézus titkából! A zsidók várták a Messiást. Amikor Péter ezt kimondja, akkor Jézus azt mondja: erről ne beszéljete, mert a nép mindent félreért!

**Még Péter sem értette, a tanítványok sem értették,
mit jelent az, hogy Jézus a Messiás!**

Azért a tanítványok többet tudtak Jézus titkáról, mint a tömeg!

Azért mondja Jézus: ne beszéljete erről, mert akkor biztatjátok a tömeget, amely tömeg nem azt a Messiást várta, aki valójában, hanem az e világi messiást, aki majd e világi módon fog hadakozni, cselekedni értük.

A Megváltó titka

Jézus, amikor tudomásul veszi Péter vallomását, akkor el kezd beszélni a titkáról, a megváltásról! Mi a Megváltó titka? Jézusban a megváltó titkára kell rácsodálkoznunk, a

Megváltó titkát kell megsejtenünk, hiszen megváltásunkra jött! A Megváltó hogyan válthatja meg az embert? Jézus erről kezd nekik beszélni! Az is érdekes, hogy ez pont **Cezárea környékén történik**. Nagy Heródes hatalmas pogány templomot épített ebben a városban. Fülöp, a negyedes fejedelem Augustus császárról nevezte el Cezáreának, Császárvárosnak. Az e világi császárok városának közelében beszél Jézus a titkáról. Nem megy be a városba, az Ő léptei nem vezetnek be ezekbe a városokba.

Jézus beszél arról a tervről, amit az Atya határozott meg,
 aki a Megmentőt küldi el hozzánk!
 Jézus arról beszél, hogy szenvednie kell!
Jézus titka innen ered,
a szenvedés valamilyenfajta megértéséről!

Akkor Jézus nem azt mondja, hogy Én vagyok a Messiás,
félreértenék, azt mondja, Én vagyok az Emberfia!
Ő az Emberfia, aki értünk Emberré lett!
Az Emberré lett Jézus mindenben hasonló hozzánk!

Jézus mindent átél, amit egy embernek át kell élni! Nem véletlen, hogy Isten terve a szenvedés útjára vezeti Jézust! Mindegyikünk a szenvedések útján is jár! Milyen Megváltó lenne az, aki minket meg akar menteni, de minden szenvedést távol tart magától?

Péter értetlenkedésére a jézusi válasz

Péter értetlenkedik, nem értette ő se a titkot, Jézus megváltói üzenetét, azt mondja: **ez nem lehet, ez nem történhet meg Veled!** Jézus azt mondja: Sátán! Péter, sátáni módon gondolkodsz, emberi módon, nem Isten tervei szerint, nem Isten gondolatai szerint! Távozz! Mi ezt kicsit helytelenül értelmezzük, mert valójában Jézus azt mondja a görög nyelv szerint: állj mögém! Lépj le, lépj mögém! Nem azért, hogy Jézus el akarja rejteni Pétert, hanem

Péter lépj mögém és jöjj te is azon az úton, amin Én elindulok!

Ez arról szól, hogy Jézus a jézusi gondolatokat
 óhajtja Péter tudomására hozni
 és mindenkinek tudomására hozni!

Ez a jézusi gondolat az Isten titka,
ami nem más, mint a szeretet titka!

Nem lehet másképp élni ebben a világban, csak szeretetben! Jézus ezért jött és ez a megváltás központi üzenete: tanuljunk meg szeretni! Ez a mi iskolánk, a szeretet iskolája a mi emberi életünk, Jézus erre tanít bennünket!

Váltani kell!

A mai szentleckében hallottuk, a szeretet nem révedezés, nem a vágyak világa. A szeretet konkrét! A szeretet áldozatokban nyilatkozik meg! Ez az isteni gondolkodás!

Váltani kell!
Az emberi gondolkodás világából
az isteni gondolatok világába kell belépnünk!

Tanulni a szeretetet, eljutni odáig, hogy életünknek csak akkor van értelme, ha egymásért tudunk áldozatot hozni! Jézusról való vélekedés önmagunkról való vélekedés! A jézusi gondolkodás, az isteni gondolkodás, váltás! Emberi gondolkodásunk világából - ahol mindent csak várunk, ahol csodavárók vagyunk, ahol csak azt tudjuk elgondolni, hogy sima utunk legyen, - ki kell lépni! A görög Szentírásban Jézusnak ez az üzenete gyönyörű, magyarul azt jelenti:

változtassátok meg gondolkodásotokat!

Az a tömeg, aki hallgatta Jézust, vak volt. Láttá, amit látott, mégse látta! Annak a tömegnek vak volt a szíve! Nem értett semmit abból, amit Jézus nekik tanított. Váltani kell!

Európának váltani kell

Nagyon aktuális a mai evangélium üzenete, tanítása. Sajnos Európa kereszténysége végnapjait éli. Mi mindannyian oka vagyunk ennek, mert engedjük, hogy olyan ***alkotmányt*** hozzanak, – ez már utolsó pont a pontok után – amely alkotmányban nincs helye az Istennek, a keresztény értékeknek. Közben állandóan európai értékekről beszélnek, jó lenne meghallani, hogy mik azok az értékek? Igen, eljutottunk ideig.

A keleti világból elinduló áradat fölismerte, hogy Európa végelgyengülésben van, Európa legyőzhető. Valójában foglalás van, Európa elfoglalása. Nem szabad elfelejtenünk, hogy az a gondolkodás, amely ide érkezik ezekkel az emberekkel, az a keresztény értékrendünket gyengeségnek tartja. A felebaráti szeretetet ők élehetetlennek mondják, ez tehetetlenségre ítéli az embereket, gyengeség, nem életrevaló gondolkodás. ***Másfajta gondolkodás érkezik*** ezeknek az embereknek a szívében, meg telefonján keresztül. Ez a gondolkodás tőlünk idegen! Engedtük, meg talán a mindennapi életünkben el is fogadtuk.

A kérdés az, tudunk-e váltani? Képesek vagyunk-e váltásra, vagy olyan gyöngék vagyunk és annyira önzökké váltunk, hogy önmagunkat se tudjuk megvédeni! Vagy még önmagunk védelme érdekében sem vagyunk hajlandók áldozatokra! Közben egyfolytában hangzanak felénk a felhívások, hogy ***segítsünk!*** ***A máltaiak*** képviselőjében mondom, igen, mi az úton lévő emberek gondjában, bajában osztozunk, mi keresztények vagyunk! Mi nem azzal foglalkozunk, hogy miképpen gondolkodnak a nem keresztények. Hosszú úton, vagy rövid úton, mindegy, hogy ki honnan jön, miért jön, testi, lelki sebeik lesznek. Mi tudjuk, hogy mi a dolgunk, mint karitatív szervezetnek, mint hívó keresztény embereknek. Ugyanakkor nagyon jól tudjuk, hogy ***van másoknak is dolguk***, a kormányzatoknak, a világi hatalmaknak, mert az ember polgára is egy országnak, egy nemzetnek, Európának.

Véget kell vetni az emberi gondolkodásunknak!

Még van talán egy hajszálnyi remény,
ha képesek vagyunk nyomába szegődni az Emberfiának,
aki azt mondja, hogy mindenki vegye föl a keresztyét!
Erre rá kell feszülni, amelyen meghalunk egymásért,
meghalunk szeretetünk szolgálata közepette
a feleségünkért, a férjünkért, a gyerekeinkért, a másik emberért!

Vagy ez, vagy nincs emberhez méltó élet!
Váltani kell!

+ A M E N +